

Sygn. akt IV KK 614/19

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **M.W.** i **A.T.**

skazanych z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 listopada 2019 r.,

wniosków obrońców skazanych o wstrzymanie wykonania orzeczenia zawartych w kasacjach

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 7 lutego 2019 r., sygn. akt II AKa (...),

zmieniającego w stosunku do M.W., a utrzymującego w mocy w stosunku do A.T.

wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 22 maja 2017 r., sygn. akt III K (...),

postanowił:

wniosków nie uwzględnić

UZASADNIENIE

W podnoszących zarzuty obrazy przepisów postępowania kasacjach obrońców M.W. i formułującej zarzut naruszenia prawa materialnego i procesowego kasacji obrońcy A.T. zawarto również wnioski o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. Obrońcy M.W. na uzasadnienie swych wniosków odwołali się do rangi zarzutów kasacyjnych, wskazujących na wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia wniesionych przez nich skarg, co powodowałoby, że wykonanie prawomocnie orzeczonej kary rodziłoby negatywne skutki dla skazanego i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, przy czym adw. Ł.C. wskazał ponadto na utratę przez skazanego w wyniku osadzenia w

zakładzie karnym pozytywnej opinii, jaką cieszy się w środowisku lokalnym, a także na stan zdrowia ciężko chorej matki skazanego, którą stale musi się on opiekować, jak i stan zdrowia samego skazanego. Natomiast obrońca A.T. swój wniosek umotywowwał rangą zarzutów kasacyjnych i dużym stopniem prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji, w związku z czym pozbawienie skazanego wolności powodowałoby dla niego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa.

W odpowiedzi na wszystkie te kasacje, prokurator wniósł o ich oddalenie jako oczywiście bezzasadnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje

Wnioski te nie zasługują na uwzględnienie.

Utrwalone jest już w orzecznictwie stanowisko, że wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji wchodzi w grę jedynie wyjątkowo, i to w razie zaistnienia szczególnych okoliczności. Łączy się to z faktem, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego już wyroku sądu odwoławczego, czyli orzeczenia objętego prawnym domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć. Do owych szczególnych okoliczności należy zaliczyć rangę zarzutów podniesionych w kasacji i ich widoczną zasadność, a w konsekwencji wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia samej kasacji, a przez to nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania. Podkreślić należy, że to skarżący powinien odrębnie, w powiązaniu ze stawianymi zarzutami, wykazać szczególnymi okolicznościami, wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia tych zarzutów, a tym samym i nieodwracalnych skutków wykonania już obecnie prawomocnie orzeczonych kar.

W sprawie niniejszej wymogom tym żaden z obrońców jednak nie sprostał. Swoje wnioski ich autorzy ogólnikowo w istocie umotywowali podniesionymi zarzutami kasacyjnymi. Rzecz jednak w tym, że zasadność samych zarzutów kasacji musi zostać szczegółowo przeanalizowana przez Sąd Najwyższy na rozprawie kasacyjnej. Tego rodzaju oceny nie można bowiem dokonywać na przedpolu merytorycznego rozpoznania tej skargi, w sytuacji, gdy i sama kasacja nie podnosi uchybień, które w sposób oczywisty – bez potrzeby głębszego wnikania w materiały sprawy - wskazywałyby na niebudzącą wątpliwości ich

zasadność, a tym samym realność uwzględnienia kasacji. Tym samym przedmiotowe wnioski w tej perspektywie nie zasługiwały na uwzględnienie.

Podobnie jest, gdy chodzi o odwoływanie się na uzasadnienie swego wniosku przez jednego z obrońców M.W. do stanu zdrowia matki skazanego, jak i stanu zdrowia samego skazanego, czy też wreszcie faktu prowadzenia przez skazanego działalności gospodarczej. Stwierdzić w tym względzie trzeba, że również i wskazane okoliczności nie mogą przemawiać za wstrzymaniem wykonania orzeczenia w trybie art. 532 k.p.k. Od dawna w orzecznictwie Sądu Najwyższego podnosi się, że tego rodzaju okoliczności mogą być ewentualnie podstawą do zastosowania instytucji odroczenia wykonania kary uregulowanej w kodeksie karnym wykonawczym.

Mając zaś na uwadze domniemanie prawidłowości prawomocnego wyroku i brzmienie art. 9 § 1 i 2 k.k.w., przewidującego, że postępowanie wykonawcze wszczyna się bezzwłocznie, gdy orzeczenie stało się wykonalne, co następuje z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia, nie może przemawiać za wstrzymaniem wykonania ewentualna utrata przez skazanego w wyniku osadzenia w zakładzie karnym pozytywnej opinii, jaką cieszy się w środowisku lokalnym.

Podkreślić również należy, że w odpowiedzi na wszystkie te kasacje prokurator wniósł o ich oddalenie jako wręcz oczywiście bezzasadnych.

Nie przesądzając zatem na tym etapie trafności podniesionych zarzutów, w kontekście wcześniejszych uwag, omawianych wniosków nie sposób było uznać za zasadne.

Z tych wszystkich względów, orzeczono, jak na wstępie.

as